

Kázání: 201. O čekání v době instantní

Kázání

O čekání v době instantní

Čtení: Izajáš 40, 21 - 31

21 Což o tom nevíte? Což jste neslyšeli? Neoznámili vám to už na počátku? Což nechápete, kdo položil základy zemi?

22 Ten, který sídlí nad obzorem země, jejíž obyvatelé jsou jako kobylky, ten, který nebesa jak závoj roztahuje a napíná je jako stan k obývání.

23 Ten hodnostáře za nic nemá a jako s nicotou nakládá se soudci země.

24 Sotva byli zasazeni, sotva byli zaseti, sotva jejich odnož kořeny do země zapustila, zaduje na ně a oni schnou a vichr je odnáší jako slámu.

25 „Ke komu mě chcete připodobnit, aby mi byl roven?“ praví Svätý.

26 „K výšině zvedněte zraky a hleďte: Kdo stvořil toto všechno? “ Ten, který v plném počtu vyvádí zástupy hvězd a všechny volá jménem; má obrovskou sílu a úžasnou moc, nechybí mu ani jedna.

27 Proč říkáš, Jákobe, proč, Izraeli, mluvíš takto : „Má cesta je Hospodinu skryta, můj Bůh přehlídí mé právo?“

28 Cožpak nevíš? Cožpak jsi neslyšel? Hospodin, Bůh věčný, stvořitel končin země, není zemdlený, není znavený, jeho rozumnost vystihnout nelze.

29 On dává zemdlenému sílu a dostatek odvahy bezmocnému.

30 Mladíci jsou zemdlení a unavení, jinoši se potácejí, klopýtají.

31 Ale ti, kdo skládají naději v Hospodina, nabývají nové síly; vznášejí se jak orlové, běží bez únavy, jdou bez umdlení.

Sestry a bratři, tuhle jsem někde četl, že za posledních pár desítek let v každém z nás kolují nepatrné kousíčky plastů, kterým se říká mikroplasty, a ještě se neví, co to s námi udělá.

Jednou možná historici tuhle dobu podle plastů pojmenují. Třeba takový pravěk se dělí, jak známo, na dobu kamennou, dobu bronzovou a dobu železnou. No, a teď tedy máme dobu plastovou.

Ale možná, že se budoucí historici nakonec na tomhle názvu naší éry neshodnou, možná, že zvolí nějaký jiný, přílehavější popis.

Já bych navrhol název doba instantní. Všichni známe instantní kafe nebo instantní polívku. V obou případech jde o produkt, který se dá za chvíli připravit a hned na to okamžitě spotřebovat. Žádné dlouhé čekání než se to vyluhuje nebo uvaří. Dnešní člověk chce mít všechno hned a bez čekání. Doba je zrychlená, na nějaké zdlouhavé čekání není čas.

Ve známém večerníčku Mach a Šebestová pravěký člověk pan Huml zdůvodnil ustavičné kapání z nosu stručně slovy „no jo, to víte, doba ledová je doba ledová“. Podobně i my, kterým v krvi kolují mikroplasty, můžeme pouze konstatovat „no jo, to víte, doba instantní je doba instantní“.

Nemáme čas. S plasty je holt všechno rychlejší, snazší a dostupnější. Ale nejde jenom o plasty. Chceme mít všechno hned a bez čekání i jinak.

Když máme hluboko do kapsy, vezmeme si instantní rychlopůjčku nebo auto na leasing, když něco potřebujeme pořídit, stačí pár kliků v e-shopu a za pár hodin to máme doma, když chceme poradit, pan Google nebo umělá inteligence hned nabídne odpověď.

Dlouhé články už dneska čte málokdo, nanejvýš tak titulky nebo přezvuky informace z facebookových nebo tiktokových bublin.

A vůbec, chceme se mít dobře teď, ne až někdy. Na tom by samozřejmě v zásadě nebylo nic špatného. Kdo by se nechtěl mít dobře, že? Problém spočívá v tom, že člověk instantní chce všechno hned a neřeší, kde na to vzít a jestli zbyde na druhé nebo na příští generace.

Ideální příležitost pro instantní politiky, kteří svůj program dokážou pružně přizpůsobovat přáním lidu. A protože lid se latinsky řekne populus, přezdívá se těmto politikům populisté.

Tak takhle nějak ve stručnosti vypadá naše zrychlená doba. Nutno dodat, že má vliv i na náboženství. Pokud dnes církve nehlásá Boha, který okamžitě reaguje a řeší naše problémy, nemá moc šancí.

Jestli v něco věřit, pak to „něco“ musí fungovat. V tomto smyslu se mnoha lidem zdají být lepším řešením různé alternativní duchovní směry, které s církvemi už nemají nic společného.

Neříkám to proto, že bych si stěžoval. Kdepak. Prostě žijeme v době instantní a je třeba to vzít na vědomí. My sami jsme její součástí.

Otázka je, jak si s touhle dobou jako křesťané poradíme. Přizpůsobíme se do té míry, že začneme hlásat Boha, který je, podobně jako pohádkový džin, okamžitě a bezprostředně k mání, kdykoli se nám jen zachce?

Typickým rysem takového křesťanství je vyzobávání pouze některých veršičků z Bible. Už nejde o postihnutí celého biblického příběhu, na to není čas, stačí jen pár útržků, které se lidem nejvíc líbí, které povzbudí a pohladí, případně ukážou na ty druhé, jak jsou v háji.

Problém je, že taková instantní víra moc nefunguje. Bůh není žádný kouzelný džin. Prorok Izajáš, z jehož listu jsme dneska četli, by řekl, že Hospodin není modla. Není to automat, do něhož vložíme nějakou modlitbičku a on nám hned dá, co chceme.

Bůh má totiž daleko daleko širší záběr než máme my lidé s klapkami na očích. Vidí vše v širších souvislostech.

Copak to nevíte? Neslyšeli jste o tom? Nechápete? ptá se prorok řečnický všech národů, co na zemi jsou. Hned na to nakreslí velkolepý básnický obraz Hospodina, který sídlí nad obzorem, roztahuje nebeskou klenbu jako závoj, rozpíná ji jako stan nad zemí, koná přehlídku zástupů hvězd a všechny je volá jménem.

Naprosto jiná perspektiva než máme my lidé. Z pohledu shůry se všichni panovníci a mocnáři jeví docela jako nicky.

„Sotva byli zasazeni, sotva byli zaseti, sotva jejich odnož kořeny do země zapustila, zaduje na ně a oni schnou a vichr je odnáší jako slámu.“

Nikdo na zemi není na furt. Každého vladaře co nevidět sfoukne vítr času. Proč má Izajáš potřebu o Boží velikosti a nicotě pozemských panovníků takhle básnit?

Má jeden vážný důvod. Nachází se společně se svými soukmenovci Judejci nedobrovolně v Babyloně. Už je to dlouho, co byl Jeruzalém vyvrácen a oni se stali zajatci daleko od domova. Vypadá to, že se už nikdy nevrátí. Hospodin jakoby o ně ztratil zájem, jakoby je z té výšky přehlížel, jakoby byli pod jeho rozlišovací schopnost.

No, a právě do této z lidského pohledu beznadějně situace Izajáš svou velkolepou básní míří. Chce svým lidem sdělit něco velice důležitého. A sice, že Bůh na ně nezapoměl, jenom se holt na svět dívá z jiné perspektivy.

To, co my bychom chtěli mít instantně hned teď, z jeho pohledu nějaký čas potrvá. Vladaře, co se tváří jakoby tu měli být napořád, spolu s jejich říšemi, ať už to byla ta babylonská nebo je třeba ta ruská, jednou odnese vichr jako slámu. Do té doby je třeba čerpat sílu a dostatek odvahy shůry.

Jak se to dělá? Izajáš to ví: „Ti, kdo skládají naději v Hospodina, nabývají nové síly.“

Hebrejské slovo, které v ekumenickém překladu čteme jako „skládají naději“, se dá přeložit také jako „čekají“. Novou sílu dostanou tedy ti, kdo dokážou čekat. Právý opak důrazu na okamžitá instantní řešení, která máme v současné době tak rádi.

Jsou situace, kdy je skutečně lepší počkat si na Hospodina. Jednoduše proto, že nemáme jeho nadhled a často nám nic jiného ani nezbyvá.

Izajáš dodal svými slovy Judejcům v babylónském zajetí víru, že na tomhle světě nic není na věky. Na věky je jenom Bůh. Jednou se mocná babylónská říše i se svými králi bude muset poroučet. Vichr ji odnese jako slámu na smetiště dějin.

Stejně dopadla v minulém století Třetí říše i říše sovětská a nepochybně tak jednou dopadne i dnešní říše Putinova. Do té doby nezbyvá než čekat na Hospodina.

Neznamená to ovšem usadit se pohodlně v křesle se založenýma rukama. Když jeden čeká na Hospodina, je to naopak docela honička. Prorok Izajáš to opisuje básnicky jako vznášení se podobně plachtění orlů ve větru, jako běh bez únavy, jako chůzi bez umdlení.

Když si Judejci v zajetí osvojili tuhle Izajášovu víru a naučili se čekat, měli najednou hodně napilno. Díky nim máme nyní skoro celou polovinu Bible. Dali dohromady dochované staré příběhy a události, které klidně mohly dávno upadnout v zapomnění.

Zachovali nám svědectví o spravedlivém a laskavém Hospodinu, o naději a víře, že Bůh tenhle svět nenechá napospas nejruznějším uzurpátorům, co si na bohy jen hrají.

Někdy to ale může trvat. Do té doby je na nás, abychom se nevzdávali naděje, nepřizpůsobovali se poměrům a naučili se čekat. Ne se založenýma rukama, ale aktivně, s nadhledem, v běhu nebo za chůze. V zájmu spravedlnosti a pokoje.

PeČ

SPCH 4. 2. 2024

Grafické obrázky v článku vytvořila AI umělá inteligence.

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)